СТРАДАЊЕ МОЈИХ ПРЕДАКА

Славица Кукић
slavica2303@yahoo.com

In memoriam
УДК 343.819.5:929.5
COBISS.RS-ID 141273089
DOI 10.7251/ТОР2410226К

Трагом вијести да сакупљате фотографије логораша Концентрационог логора Јасеновац ради стварања музејске збирке и/или поставке, а у знак сјећања и одавања пијетета логорашима, шаљем вам фотографије мога дједа и прадједа, пошто су обојица били логораши тог логора.

Мој дјед, Урош Кукић, и његов отац Столе, ухваћени су у селу Романовци 1942. године. Дјед Урош (1905–1974) је након неколико мјесеци задржавања у логору, а пошто је био млад и здрав, послан возом у Аустрију у рудник на рад, те је срећом преживио и вратио се кући по завршетку рата.

Прадјед Столе (1882–1944) није преживио. Убијен је утапањем у ријеци Млака, везан жицом за руке и ноге, леђима о леђа са другим несрећним логорашем.

Шаљем и фотографију нашег сеоског споменика жртвама рата 1941–1945, на којем има 104 имена.

– Столе Кукић, фотографија из породичне архиве –

– Урош Кукић, фотографија из породичне архиве –

– Споменик жртавама села Романовци –

* * *

The author of the text provides information about the suffering in the village of Romanovci, which is a significant contribution to researching the Ustasha crime of genocide in the Independent State of Croatia.